

De fèrtil a fecunda

Després de dos llibres de poemes (*SMS sexe mòbil singular* i *Dones d'heura*) en què se submergia en la vivència biològica, psicològica i sociològica de la dona des del lirisme i la sensualitat, Marta Pérez retrata a *M'he empassat la lluna* l'afrontament de la menopausa: l'entrada en un cicle vital en què la dona es veu despullada del seu paper procreador i mantenidor de les societats patriarcales, i que esdevé la porta d'entrada al tram final de l'existència. Per lluitar contra aquests dos estigmes, i per defensar el canvi de la fertilitat a la fecunditat (vital i creativa), escriu una sèrie de poemes breus i concentrats, d'una riquesa lèxica que ens remet als seus camps semàntics habituals: el mar, la platja, les flors i les plantes... Corall, salnitre i pètals. El món vegetal sempre s'ha associat, sobretot des que Maria Mercè Marçal en va fer bandera, amb la femineïtat i la vitalitat. A aquest camp semàntic, relacionat amb la vida, s'hi oposa la duresa, la grisor i l'aspror d'aquell altre que exemplifica els canvis que la dona viu durant la menopausa: el desert, la pedra ("pedres els ovaris / que ja no destil·len", "Ara sóc pedra / i d'aquí no res, pols"), l'insomni nocturn ("Un déu de coure / habita els laberints / de les hores en blanc")... "M'habites, menopausa! / A mossecs",

Marta Pérez i Sierra és mestra i escriptora ARXIU

diu amb ràbia a *Sang*. Una sang perduda, una sang amb la qual "vaig pintar naturas".

I la lluna, sempre tan present. La representant d'un calendari de ritme diferent dels cicles solars, que regeix les "marees" internes de la dona. És el símbol del somni, de la fantasia, de la imaginació, però també de la inestabilitat amb els canvis de cicle. I tanmateix, és també el símbol de la mort i la resurrecció, ja que el seu cicle sempre recomença, com el de la vida. Més endavant, a *Cicles lunars*, precisament troba a faltar aquesta cadència, aquest repetir-se les fases que associa la lluna amb la menstruació.

De mica en mica, el llibre va revelant la substitució de l'antiga fertilitat per una

nova fecunditat, la mateixa que la duu a escriure. La creativitat artística està representada per la presència de l'aigua, símbol de la vida. Perquè "Encara hi ha la pell. / A les hores en blanc / hi bat el sexe, / herba menuda i tendra / entre els còdols, / sota la corba / de la catenària / de la nit. / Hi ha la vida / tossuda, irreverent, / que alena pols i miracle." Les imatges del fotògraf Enric Macià, que aposta per sobries fotografies en blanc i negre en què s'hi veuen objectes rebutjats (com la dona erma), però que gràcies a la perspectiva i a la disposició prenen nous significats, dupliquen l'efecte poètic. I ajuden a reforçar la intenció de la poeta d'universalitzar una vivència tan concreta i personal. *

M'HE EMPASSAT LA LLUNA
Marta Pérez i Sierra
Editorial: Viena
Barcelona, 2015
Pàgines: 80
Preu: 11 euros

El cervell ens enganya (i ben fet que fa)

Quan una persona amb qui confiem ens enganya, ens sentim ofesos. Què passaria, però, si descobríssim que és el nostre cervell qui ens enganya, i que falsifica la realitat per fer-la coherent i satisfer-nos com si fos un llepaire? «Tot és mentida. Aquesta és la incommoda realitat que cal afrontar quan analitzem el funcionament del cervell.» D'aquesta manera provocadora i honesta, comença *Descobrint el cervell*, d'Antonio Rial, XX Premi Europeu de Divulgació Científica, que convoca Bromera i la Càtedra de Divulgació de la Ciència de la Uni-

versitat de València. Rial és llicenciat en medicina, doctor en comunicació audiovisual i periodista científic a RNE, on condueix *Secretos del cerebro*.

El cervell és un òrgan ple de secrets, molts dels quals sorprenents. Per exemple, per què no-més aprenem quan gaudim? On resideix la imaginació? L'amor transforma el cervell? És possible mantenir l'amor romàntic tota la vida? Per què somiem? Podem oïr sons i es-

DESCOBRINT EL CERVELL
Antonio Rial
Editorial: Bromera
Pàgines: 160
Preu: 19,95 euros

coltar colors? Aquestes i altres qüestions són les que aborda en aquest llibre amè, que ha escrit amb un llenguatge desenfadat, directe i rigorós. Al final descobrirem que, per al cervell, tan sols és rellevant la supervivència, i no la veritat. Saber-ho potser ens incomodarà, però sens dubte ens ajudarà a entendre'ns millor. Un llibre que el vostre cervell agrairà –i potser gràcies a això els seus enganys seran encara millors. *